

"Dood geknuppeld als een zeehondje"

Wel! Waar praten we eigenlijk over? Ik zeg 't mijn overleden grootmoeder " God hebbe haar ziel, maar dat is niet zeker- met liefde na: "Ach, kind, wat j'immer van de tijd van al die mensen met al hun mensen wensen, waarom maken zullie toch altijd weer zo'n ruzie en matschudding met hulle malkander, het leven is veels te kort vanzelf, dat doet toch alleen maar stof op waaien op je longen en voor je het weet heb je de kanker op je ballen of rot je prostaat je reet uit! Daarna moest ze dan toch zo om zichzelf lachen. Ik vond het beschamend en ging er niet in mee, want waarom zou ik als gevoelige jongeman met haar tot op de schouders en een romantisch omfloerste blik uit mijn ogen....

Â

Het dierbaarste wat ik bezat, mijn twee begaafde broers, ben ik aan de dood kwijt geraakt. De een verongelukt op Ibiza, met de zilver gespoten Harley tegen de bus op, nadat ik hem de luukse editsie van "Walging" van Sartre had uitgeleend, de ander dood geknuppeld als een zeehondje door een op hol geslagen junkie die net niet op tijd zijn shotje had gezet in een Haarlems portiek, al waar hij net met een liefdesvriend aan zijn gerief aan het komen was. Modern Times, h! De mensen doen maar zonder rekening te houden met de eander....

Ik heb onze dochters toen maar mee genomen naar hun graven en ze gewezen op de noodzaak van een fatsoenlijk heteroseksjuweel Godvruchtig leven te leiden om ze vervolgens beurtelings uren lang hard op uit de Schrift laten voor lezen tot ze wankelden en door de knieën gingen. Zo komen de mensen terug op hun schreden naar de ondergang. Openbaringen dertien en Mattheüs 24, dat leek mij toen z' toepasselijk.

Zijn Woord is nog altijd mijn vaste grond. Verder is het toch ook van : Als ik U maar kenne, U de mijne weet....Laat ze maar gauw gaan hemelen met zijn allen.

That's all, folks. De Bijbel als basis van het bestaan. En verder zijn wij als mensen niet meer dan weg geworpen papieren snotlappen. Proppen vloeipapier gedrenkt in spiritus om de kachel mee aan te maken. Brandstof voor het hellevuur terwijl de worm aan het hart knaagt. Toch wil ik het nu even over iets anders hebben.

Mijn ex-vriendinnen uit The Silver Sixties....

Monsters zonder waarde, die zichzelf maar eens regelmatig moet en gaan harsen en die plumeaus onder hun oksels eerst eens moeten fatsoeneren, want d'j' ben ik niet van gediend bij het stof af nemen. Gereformeerde houtkoop en kristallukke kringen van barmhartigheid en dan heb ik het niet over de zusters van wederzijds mededogen of de barrevoets gaande ongeschoeide karmelietessen Â met die zakken caramels om alles met zoete afscheiding te gaan overgieten. Zo is het toch ook, lieve lezers....

Vrouwen en mannen van mijn leeftijd.Â Uitgewoonde demente duwdozen en belegen banjerende trekzakken.Â

In de vakanties gaan wij graag met de Porsche of op de tandem naar een derde wereldland of de Oekraïne, om die autochtone, ongewassen mede-mensen aldaar van heel dichtbij te bekijken en de slums te bezichtigen met huizen die staan weg te rotten en de schimmel van de muren groeit, lappen behang die van het vocht er treurig bij hangen, dus een ambiance waar je

de medemensen met een halve scheet en een knikker al gelukkig maakt, want de digitale video is niet voor niets mee genomen om al die blije ge-zichten vast te leggen als we langs komen om een handvol munten rond te strooi en en vooral om ons zelf na afloop weer veel beter te voelen. Ik gooi dan een paar nickles en wat dimes in de groep en moet je zien hoe ze elkaar af maken om het geld te scoren. Dan weet je weer; armoede houdt netjes.

Ik heb gelukkig een veel bewogen jeugd gehad, die zo dramatisch was dat weinigen daar aan kunnen tippen.Â Ik ben namelijk in mijn leven maar liefst vijf keer aan een voortijdige dood ontsnapt. Een oom wilde mij verzuipen als kind, omdat hij impotent was.Â Prima reden uiteraard! Niks mis mee. Mij hoor je niet klagen. helemaal niet, zeg!

Mijn zuster en broers zijn stapelkrankjorum geworden, beklagenswaardige psychiatrische gevallen, niet te houden, suÃcidepoging na suÃcide poging, het wou maar niet lukken en uiteindelijk het afvalputje in, het vangnet van de een of andere fundamentalistische sekte waar de Baghwan de scepter zwaaide, nog harder dan zijn eigen ondernavelse knuppel om de lusten te stillen. Van wat? Van een kikker in je billen, nou goed!

Maar ik was van zelfsprekend als jeugd genie ook helemaal geen doorsneekind, dat kunt U zich wel een beetje voorstellen en een kind dat een beetje af wijkt, een genie zoals ik, tsja âdat geeft heel wat jolijt en vertier, zowel in huis als op school.

Ik heb op die vreselijke christelijke kweekschool voor onderwijzers te Bloemendaal om die reden ook veel verdriet gehad van mijn mede-leerlingen zowel als van de leraren en zo en werd die jaren ook nog gezegend met een onmogelijke vriendin, een Amsterdamse, meedogen-loze, keiharde, gereformeerde haabaai, annex antisemitische asfaltbloem uit de Watergraafsmeer, een griffermeerd nest vol stennis, overlopend van theologische kutsmoesjes, geuit in plat Amsterdams, gotzijdank was zij zo geil als een kuipje halvarine, daar niet van, waar ik als keurige, reine jong-eling van goede huize niet direct van terug had en ook niet tegen opgewas sen bleek, omdat zij door haar vorige boyfriend vanaf haar dertiende al goed doorkneed bleek in dâTMr bloesje en dâTMr ondernavelse, dus werd het vanwege genitaal falen van mijn kant geregeld huilen op het toilet zonder door te trekken of af te veegen, maar wel van haar kant Â rammelen aan de deurkruk, stampvoeten, schreeuwen, schelden, vloeken, veel masturbatie ook, kotsen, stront aan de muren smeren, mee gaan met mannen die van mannen hielden en dergelijke ongein meer als ik Alice naar de trein had gebracht, want je wilde toch wat om je leven mee op te vrolijken. Nou, dat wilde wel lukken!

Ik heb toen geleerd dat de jacht op kutspek niet aan mij besteed was, maar ook die dingen hebben allemaal zo hun amusementswaarde, dus viel er aan de andere kant op zijn tijd ook weer heel veel te lachen, vooral als we in de bosjes van Groenendaal te Heemstede lagen met ontbloot onderlijf en als intro haar bustehouder dankzij mijn vakwerk met een enorme knal door de lucht vloog. Cape Canaveral was er niks bij. Ignition. Count down.Â Alsof je een fles champagne ontkurkte! En de rondjes rond de griffermeerde kerk die zij na afloop van een erotisch intermezzo ter boete doening in hoog tem-po moest lopen van dominee DurkDaan Dingemanse in dâTMr mini-jupe op hoge hakken trokken indertijd in Meppel heel wat publiek met rolfilm Kodak-boxjes tijdens de verplichte toog dagen!

Vertel mij wat! Ik stond er bij en ik keek er naar! Maar dat was allemaal voor het goede doel en de Heere Jezus, dus telt eigenlijk niet echt mee!Â

Â

